

Αν ο Χριστός

[Ορθοδοξία και Ορθοί](#)

ΑΣ ΥΠΟΘΕΣΟΥΜΕ θεωρητικά ότι πέθανες.

Πηγαίνεις στον Παράδεισο και δύο χρυσόμορφοι Άγγελοι παραστέκουν δίπλα σου δείχνοντάς σου τα απερίγραπτα κάλλη του Παραδείσου .Εσύ τότε κατευτυχημένος φτάνεις στις θύρες και εκεί βλέπεις τον Χριστό να σε περιμένει και να σε ρωτά κατάματα:

-Παιδί μου να! Ο Παράδεισος που κέρδισες ! με τα καλά σου έργα ,μπορείς να τον απολαύσεις αιωνίως. Όμως πρέπει να ξέρεις ότι από εδώ και στο εξής εγώ θα πορευθώ στην κόλαση να κάνω συντροφιά στους κολασμένους. Λοιπόν τι διαλέγεις ; Να έρθεις μαζί μου , δίπλα μου, στην κόλαση , αφού λές ότι με αγαπάς , ή να καθήσεις χωρίς εμένα στον Παράδεισο;

Τι θα του απαντούσαμε άραγε του Χριστού;

Βέβαια τούτο το ερώτημα ουσιαστικά δεν στέκει , διότι και εάν υποθέσουμε ότι ο Κύριος πήγαινε στην κόλαση ευθύς αμέσως αυτή θα μεταμορφωνόταν σε Παράδεισο ,αφού ο ίδιος ο Χριστός είναι η Ζωή και ο Παράδεισος.

Όμως το δίλημμα είναι πολύ υπαρκτό:

Αγαπάς Τον Χριστό επειδή σου χαρίζει τον Παράδεισο να περνάς καλά εκεί ή επειδή η καρδιά σου φλέγεται για το Πανάγιο βασανισμένο πρόσωπό Του.

Βλέπετε και τις Μυροφόρες στο μνήμα ;

Δεν τους νοιάζει αν ο Χριστός αναστήθηκε ή όχι , δεν τους νοιάζει αν δικαιωθήκανε οι προσδοκίες του ή όχι και παρότι τον έχουνε για πεθαμένο, μία άψυχη νεκρική σωρό, ακόμη τον πιστεύουνε ως Θεό και τον φωνάζουνε Κύριο

Αντιθέτως οι άντρες, οι Μαθητές , όχι μόνο φοβούνται να πλησιάσουν το Μνήμα δια τον φόβο των Ιουδαίων ,αλλά δεν θέλουν επ'ουδενί να έρθουν σε ένα κοιμητήριο, ταπεινωμένοι και αντιμέτωποι με την αποτυχία των ονείρων και των προσδοκιών τους. Γιαυτό και ο Χριστός κατόπιν τους ελέγχει «δια τὴν ἀπιστίαν καὶ σκληροκαρδίαν»(Μαρκ ις´-14)

Ας θυμηθούμε λοιπόν τον Όσιο της Αγάπης, τον Άγιο Πορφύριο τον Ομονοιάτη να λέει "

«Παιδί μου , ένα πράγμα μόνο να ζητάς: πώς να αγαπήσεις Τον Χριστό .Και τότε, θα σου δοθούν τα πάντα .»

Ας αγαπήσουμε λοιπόν αυτό το Πάσχα τον Χριστό ,όχι για τα καταναλωτικά ουράνια αγαθά που αναμένουμε να λάβουμε , αλλά από φιλότιμο ,κάνοντας την καρδιά μας κατοικητήριό της Αγάπης Του και την Ζωή Του ζωή μας.

π.Διονύσιος Ταμπάκης-Ναύπλιον.